

Homilia in occursum domini

Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων
λόγος εἰς τὴν ὑπαπάντην τοῦ κυρίου ἡμῶν καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ
καὶ εἰς τὸν Συμεῶνα τὸν θεοδόχον.

1 Χαῖρε σφόδρα, θύγατερ Σιών. κήρυττε χαράν, θύγατερ Ἱερουσαλήμ. χόρευε λαὸς πόλεως τῆς τοῦ θεοῦ. σκιρτήσατε πύλαι καὶ τείχη Σιών καὶ πᾶσα ἡ γῆ. βοήσατε τὰ ὅρη, καὶ οἱ βουνοὶ μεγάλα σκιρτήσατε. ποταμοὶ κροτήσατε χεῖρας, καὶ ὅχλοι Σιών περιλάβετε, θεοῦ παρουσίαν ἐν αὐτῇ βλέποντες. συμφωνείτω σήμερον τὰ οὐράνια τοῖς ἐπιγείοις, καὶ ἀνυμνείτω ἡ ἄνω μετὰ τῆς κάτω Ἱερουσαλήμ, διὰ Χριστὸν τὸν ἐν αὐτῇ, οὐράνιον καὶ ἐπίγειον. οὐράνιον νοεραὶ δυνάμεις περιχορεύσατε, ἐπίγειον οἱ ἐπὶ τῆς γῆς σὺν ἀγγέλοις ὑμνήσατε. 2 Σήμερον γάρ ὥφθη ὁ θεὸς τῶν θεῶν ἐν Σιών. σήμερον δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ θεοῦ Ἱερουσαλήμ, ἡ πόλις τοῦ βασιλέως τοῦ μεγάλου ἄνοιγε τὰς πύλας τῷ ἀνοίξαντι πᾶσι τὰς οὐρανίους πύλας καὶ ἀνοίξαντι πᾶσι τὰς παραδείσου πύλας καὶ ἀνοίξαντι τῶν τάφων ἐπὶ σταυροῦ τὰς πύλας καὶ συντρίψαντι ἄδου τὰς ἀπ' αἰῶνος πύλας καὶ συγκλείσαντι παραδόξως τῆς παρθενίας τὰς πύλας. Σήμερον ὁ πάλαι τῷ Μωσῇ χρηματίσας ἐπὶ τοῦ ὅρους Σινᾶ θεοπρεπῶς πληροῖ τὸν νόμον ὑπὸ νόμον γενόμενος δουλοπρεπῶς. σήμερον ὁ θεὸς ἀπὸ Θαιμάν ἐν Σιών ἔρχεται. σήμερον ὁ οὐράνιος νυμφίος μετὰ θεομήτορος παστάδος ἐν τῷ ναῷ παραγίνεται. θυγατέρες Ἱερουσαλήμ ἔξελθετε εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ. τὰς λαμπάδας φαιδρῶς τῷ φωτὶ τῷ ἀληθινῷ ἔξαψατε, τοὺς χιτῶνας τῶν ψυχῶν τῷ νυμφίῳ Χριστῷ εὐτρεπίσατε. 3 Μετὰ τῆς Σιών οἱ τῶν ἐθνῶν λαοὶ φωτοφοροῦντες ὑπαντήσωμεν. ἐν τῷ ναῷ σὺν τῷ ναῷ καὶ θεῷ καὶ Χριστῷ συνεισέλθωμεν. μετὰ ἀγγέλων τὸν τῶν ἀγγέλων ὕμνον βοήσω μεν· ἄγιος, ἄγιος, ἄγιος κύριος σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης αὐτοῦ. πλήρη τὰ πέρατα τοῦ κόσμου τῆς ἀγαθότητος αὐτοῦ. πλήρης πᾶσα ἡ κτίσις τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ. πλήρης πᾶσα ἡ ἀνθρωπότης τῆς συγκαταβάσεως αὐτοῦ. τὰ οὐράνια, τὰ ἐπίγεια, τὰ καταχθόνια πλήρη τῆς εὐσπλαγχνίας αὐτοῦ, πλήρη τοῦ ἐλέους αὐτοῦ, πλήρη τῶν οἰκτιρμῶν, πλήρη τῶν δωρεῶν, πλήρη τῶν εὐεργεσιῶν αὐτοῦ. 4 Τοιγαροῦν πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας. πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ. πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν κύριον. πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτω, πᾶσα γλῶσσα ἀσάτω, πᾶσα ψαλλέτω, πᾶσα δοξολογησάτω παιδίον θεόν, τεσσαρακονθήμερον καὶ προαιώνιον, παιδίον μικρὸν καὶ παλαιὸν τῶν ἡμερῶν, παιδίον θηλάζον καὶ τῶν αἰώνων ποιητήν. Βρέφος βλέπω καὶ θεόν μου γνωρίζω, βρέφος θηλάζον καὶ τὸν κόσμον διατρέφον, βρέφος κλαυθμυρίζον καὶ κόσμῳ ζωὴν καὶ χαρὰν χαριζόμενον, βρέφος σπαργανούμενον καὶ τῶν σπαργάνων με τῆς ἀμαρτίας λυτρούμενον, βρέφος ἐν ἀγκάλαις μητρὸς μετὰ σαρκὸς ἀληθῶς ἀνελλιπῶς ἐπὶ γῆς, καὶ αὐτὸν καὶ ἐν κόλποις τοῦ πατρὸς ἀληθῶς καὶ ἀνελλιπῶς ἐν οὐρανοῖς. 5 Βρέφος βλέπω ἐκ Βηθλεὲμ εἰς Ἱερουσαλήμ εἰσερχόμενον καὶ τῆς ἄνω Ἱερουσαλήμ οὐδαμῶς χωριζόμενον. βρέφος βλέπω νομικῶς τῷ ναῷ θυσίαν προσάγων ἐπὶ γῆς, ἀλλ' αὐτὸ τὰς πάντων εὐσεβεῖς θυσίας δεχόμενον ἐν οὐρανοῖς, αὐτὸν ἐν ἀγκάλαις τοῦ πρεσβύτου οἰκονομικῶς καὶ αὐτὸν ἐν θρόνοις χερουβικοῖς θεοπρεπῶς, αὐτὸν προσφερόμενον καὶ ἀγνιζόμενον καὶ αὐτὸν τὰ πάντα ἀγνίζοντα καὶ καθαιροντα. αὐτὸς τὸ δῶρον καὶ αὐτὸς ὁ ναὸς ὡν. αὐτὸς ὁ ἀρχιερεὺς καὶ αὐτὸς τὸ θυσιαστήριον, αὐτὸς τὸ ἱλαστήριον [καὶ αὐτὸς ὁ πρεσβεύων]. καὶ αὐτὸς ὁ προσφέρων καὶ αὐτὸς ὁ ὑπὲρ κόσμου θυσίᾳ προσφερόμενος, καὶ αὐτὸς τὰ ξύλα τῆς ζωῆς καὶ τῆς γνώσεως, αὐτὸς ὁ ἀμνὸς καὶ αὐτὸς τὸ πῦρ ὑπάρχων. αὐτὸς ἡ ὄλοκαύτωσις καὶ αὐτὸς ἡ μάχαιρα

τοῦ πνεύματος. αὐτὸς ὁ ποιμὴν καὶ αὐτὸς τὸ ἀρνίον. αὐτὸς ὁ θύτης καὶ αὐτὸς ὁ θυόμενος. αὐτὸς ὁ ἀναφερόμενος καὶ αὐτὸς ὁ τὴν θυσίαν δεχόμενος. αὐτὸς ὁ νόμος καὶ αὐτὸς ὁ νῦν ὑπὸ νόμου γινόμενος. 6 Ἀλλὰ γὰρ φέρε λοιπὸν τὰ περὶ τῆς ἡμέρας ἐκ τῶν ιερῶν εὐαγγελίων ἀκούσωμεν. φησὶ γὰρ περὶ Χριστοῦ ὁ θαυμάσιος Λουκᾶς, ὅτι, ὅτε ἐπληρώθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ καθαρισμοῦ αὐτῶν κατὰ τὸν νόμον Μωυσέως, ἀνήγαγον τὸν Ἰησοῦν εἰς Ἱερουσαλήμ, τοῦ παραστῆσαι αὐτὸν τῷ κυρίῳ, καθὼς γέγραπται ἐν τῷ νόμῳ κυρίου, ὅτι πᾶν ἄρσεν διανοῖγον μήτραν ἄγιον τῷ κυρίῳ κληθήσεται. Σαμουὴλ μὲν οὖν καὶ Ἰσαὰκ ὁμοῦ τε καὶ Ἰακὼβ Ἰωσήφ τε καὶ ἔτεροι οἱ ἐκ στειρώσεως παρ' ἐλπίδα τεχθέντες καὶ διανοίξαντες ἀκάρπους μήτρας μητέρων ἄγιοι τῷ κυρίῳ ἐκλήθησαν, Χριστὸς δὲ ὁ μόνος ἐκ μόνης, τοῦ μόνου μονογενῆς, παρθένου τεχθεὶς καὶ μὴ διανοίξας πύλας παρθενικὰς οὐχ ἄγιος τῷ κυρίῳ, ἀλλ' ἄγιος τῶν ἀγίων καὶ κύριος τῶν κυρίων καὶ θεὸς τῶν θεῶν καὶ πρωτότοκος τῶν πρωτοτόκων ἀρχόντων ἀρχῶν τε καὶ βασιλεὺς βασιλευόντων καὶ κληθήσεται καὶ πιστευθήσεται καὶ προσκυνηθήσεται καὶ νῦν ἐν τῷ ναῷ ὑπὸ Συμεὼν κηρυχθήσεται. 7 Ἡν γάρ, φησίν, ἄνθρωπος ἐν Ἱερουσαλήμ, ὃ δονομα Συμεών. καὶ ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος, καὶ πνεῦμα ἄγιον ἦν ἐν αὐτῷ. καὶ ἦν αὐτῷ κεχρηματισμένον ὑπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ ἀγίου μὴ ἰδεῖν θάνατον πρὶν ἡ ἰδεῖν τὸν Χριστὸν κυρίου. καὶ ἥλθεν ἐν τῷ πνεύματι εἰς τὸ ιερόν. καὶ ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν τοὺς γονεῖς τὸ παιδίον Ἰησοῦν, τοῦ ποιῆσαι αὐτοὺς κατὰ τὸ εἰθισμένον τοῦ νόμου περὶ αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ὁ Συμεὼν ἐδέξατο αὐτὸν εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ καὶ ηὐλόγησε τὸν θεὸν καὶ εἶπε· νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, δέσποτα, κατὰ τὸ ρήμα σου ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὄφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὁ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἔθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ. Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ κυρίου, ἀκουστὰς ποιήσει πάσας τὰς αἰνέσεις αὐτοῦ; ὁ κατέχων τὴν γῆν πᾶσαν δρακὶ ἀγκάλαις πρεσβύτου χωρεῖται, καὶ βαστάζεται ὁ φέρων τὰ πάντα τῷ ρήματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. 8 Ἀγαλλιάσθω ὁ Ἄδαμ διὰ Συμεὼν πρὸς Χριστὸν λέγων· νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, δέσποτα, κατὰ τὸ ρήμα σου ἐν εἰρήνῃ. νῦν ἀπολύεις με τῶν αἰωνίων δεσμῶν νῦν ἀπολύεις με τῆς φθορᾶς. νῦν ἀπολύεις με τοῦ θανάτου. νῦν ἀπολύεις με τῆς λύπης, ὁ ἔμὸς υἱὸς καὶ θεός. “Ον ἐν τῷ ναῷ Συμεὼν ἐναγκαλιζόμενος καὶ τὸ ξένον τῆς οἰκονομίας μυστήριον πᾶσι τοῖς ἔθνεσι καὶ Ἰουδαίοις εὐαγγελιζόμενος σκιρτᾷ καὶ ἀγαλλιᾷ, καὶ λαμπρᾶ καὶ διαπρυσίω φωνῇ περὶ αὐτοῦ ἀνακέκραγε λέγων· οὗτός ἐστιν ὁ ὕν καὶ προών καὶ ἀεὶ τῷ πατρὶ συμπαρών, ὁμοούσιος, ὁμόθρονος, ὁμόδοξος, ὁμοδύναμος, ἰσοδύναμος, παντοδύναμος, ἄναρχος, ἄκτιστος, ἀναλλοίωτος, ἀπερίγραπτος, ἀόρατος, ἄρρητος, ἀκατάληπτος, ἀψηλάφητος, ἀκατανόητος, ἀτέκμαρτος. 9 Οὗτός ἐστι τῆς πατρικῆς δόξης τὸ ἀπαύγασμα. οὗτός ἐστιν ὁ χαρακτὴρ τῆς πάντων συστάσεως. τοῦτο τὸ φῶς τῶν φώτων, ἐκ πατρικῶν ἀνατέλλον τῶν κόλπων. οὗτος ὁ θεὸς τῶν θεῶν, καὶ ἐκ θεοῦ θεὸς γνωριζόμενος. οὗτος ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς ἐκ πηγῆς τῆς τοῦ πατρὸς ζωῆς προερχόμενος. οὗτος ὁ ποταμὸς τοῦ θεοῦ, ἐξ ἀβύσσου θείας ἐκπορευόμενος, ἀλλ' οὐ χωριζόμενος. οὗτος ὁ θησαυρὸς τῆς ἀγαθότητος τῆς πατρικῆς καὶ ἀεννάου μακαριότητος. τοῦτο τὸ ὄντωρ τῆς ζωῆς καὶ τὸ ζῷην τῷ κόσμῳ χαριζόμενον. οὗτος ἡ ἄκτις ἡ ἄκτιστος, ἐκ προφώτου ἡλίου γεννώμενος, ἀλλ' οὐ τεμνόμενος. 10 Οὗτός ἐστιν ὁ ἐκ μὴ ὄντων εἰς τὸ εἶναι θεὸς λόγος λόγω μόνῳ τὰ πάντα συστησάμενος. οὗτός ἐστιν ὁ ἑωσφόρος πρὸ ἑωσφόρου τὰς ἀσωμάτους διακοσμήσας δυνάμεις τῶν οὐρανίων, ἀσωμάτων, ἀοράτων στρατευμάτων καὶ ταγμάτων. οὗτός ἐστιν ὁ τανύσας τὸν οὐρανὸν μόνος καὶ περιπατῶν ἐπὶ θαλάσσης ὡς ἐπὶ ἐδάφους. οὗτός ἐστιν ὁ διμήλη σπαργανώσας τὴν ἄβυσσον. οὗτός ἐστιν ὁ στερεώσας τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων. οὗτός ἐστιν ὁ ψάμμῳ περιτειχίσας τὴν θάλασσαν. οὗτός ἐστιν ὁ διορίσας τὸ φῶς ἀπὸ τοῦ σκότους. οὗτός ἐστιν ὁ τὴν κυκλικὴν τῶν ἀστέρων συντάξας

διακόσμησιν. οὗτος ἐστιν ὁ πάντα τὸν ὄρώμενον καὶ νοούμενον κόσμον ἐν σοφίᾳ συστησάμενος. οὗτος ὁ χερσὶν ἀχειροπλάστοις ἐκ πηλοῦ διαπλάσας καὶ μορφώσας τὸν ἄνθρωπον. οὗτος ἐστιν ὁ κατ' εἰκόνα θεοῦ δημιουργήσας ἡμᾶς, καὶ νῦν αὐτὸς κατ' εἰκόνα τὴν ἡμετέραν γενόμενος ἄνθρωπος. Ἀνθρωπος, ἀλλὰ μὴν καὶ θεὸς ὁ αὐτός. ἄνθρωπος τὸ ὄρώμενον, ὅλως ὡς κάγῳ αὐτὸς μετὰ τῶν ἔμῶν, ἵνα με καθαρίσας σώσῃ, θεὸς τὸ νοούμενον, τέλειος ἐκ τελείου πατρὸς τὴν οὔσιαν ἔχων. δις ἐν μορφῇ θεοῦ ὑπάρχων δεσποτικῇ νῦν τὴν ἐμὴν μορφὴν ἔλαβε τὴν δουλικήν, οὐ μειώσας τῆς θεότητος τὸ ἀξίωμα, ἀλλ' ἀγίασας τῆς ἐμῆς φύσεως τὸ φύραμα. ἄνω ὅλος καὶ κάτω ὅλος ὁ αὐτὸς γνωριζόμενος, ἄνω γεννηθεὶς ἀχρόνως καὶ κάτω ἀσπόρως, τῶν ἄνω ποιητῆς ὡς θεὸς καὶ κάτω ποίημα ὡς ἄνθρωπος. 11 Ἀκούσατε ταῦτα, πάντα τὰ ἔθνη, ἄκουε, Ἰσραὴλ. κύριος ὁ θεός σου οὗτος ἐστιν ὃν ἔγὼ ὁ σὸς ἰερεὺς Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις βαστάζων μεγάλη κηρύττω τῇ φωνῇ τῷ λαῷ ἐν τῷ ναῷ διαμαρτυρόμενος. διὸ προσέχετε λαός μου τὸν λόγον μου, κλίνατε τὸ οὓς ὑμῶν εἰς τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου. τοῦτο τὸ παιδίον ἐστί, περὶ οὗ Ἰσαΐας προεκήρυξε λέγων, δτι παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν, υἱὸς καὶ ἐδόθη ἡμῖν, καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ μεγάλης βουλῆς (τῆς τοῦ πατρός) ἄγγελος, θαυμαστός, σύμβουλος, θεὸς ἴσχυρός, ἔξουσιαστής, ὡς Ἰσραὴλ, ἄρχων εἰρήνης, πατήρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. εἰ οὖν θεὸς ἴσχυρὸς τοῦτο τὸ παιδίον, περὶ αὐτοῦ δῆλον δτι εἱρηκε Δαβὶδ· ὁφθήσεται ὁ θεὸς τῶν θεῶν ἐν Σιών. περὶ τούτου παιδίου Ἱερεμίας βοᾷ· δτι ὁ θεὸς ἐπὶ τῆς γῆς ὥφθη καὶ τοῖς ἄνθρωποις συνανεστράφῃ. 12 Τοῦτο τὸ παιδίον ἐστὶν ὁ πάλαι τῷ Ἰσραὴλ τὴν θάλασσαν διαρρήξας καὶ τὸν φαραὼ βυθίσας καὶ τὸν νόμον δοὺς τοῖς Ἰσραηλίταις καὶ τὸ μάννα ἐπομβρίσας καὶ στύλῳ πυρὸς τὸ γένος τῶν Ἐβραίων ὁδηγήσας καὶ πέτραν ῥήξας καὶ βάτον πυροδρόσου φλογὸς ἄφλεκτον φυλάξας. τοῦτο τὸ παιδίον τεσσαρακονταετή φονευτὴν Μωσέα τοῦ αἴγυπτιακοῦ λαοῦ πεποίηκε καὶ τεσσαράκοντα ἔτη ποιμένα προβάτων ἀνέδειξε καὶ τεσσαράκοντα ἔτη ὁδηγὸν τῷ Ἰσραὴλ κατέστησε, καὶ τεσσαράκοντα ἡμέρας νηστεῦσαι ἐδυνάμωσεν, ὡς καὶ αὐτὸ τὸ παιδίον μετὰ τὸ βάπτισμα τεσσαράκοντα ἡμέρας ἐνήστευσε καὶ μετὰ τεσσαράκοντα ἡμέρας τῆς ἐκ νεκρῶν ἀναστάσεως εἰς τὴν ἄνω Ἱερουσαλήμ ἀνελήλυθε καὶ μετὰ τεσσαράκοντα ἡμέρας τῆς ἐκ παρθένου γεννήσεως νῦν εἰς τὴν ἐπίγειον Ἱερουσαλήμ εἰσελήλυθε. 13 Περὶ τούτου τοῦ παιδίου Ἀμβακούμ προεκήρυξε λέγων· ὁ θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἦξει, τουτέστιν ἐκ τοῦ νότου. ἐκ νότου γάρ τῆς Ἱερουσαλήμ, ἐκ Βηθλεέμ, νῦν ἐν Σιών εἰσελήλυθε. διὰ τοῦτο τὸ παιδίον Μωυσῆς ὑμῖν διεμαρτύρετο λέγων δτι προφήτην ὑμῖν ἀναστήσει κύριος ὁ θεὸς ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, καὶ πᾶς ὁ μὴ ἀκούων αὐτοῦ ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. Περὶ τούτου τοῦ παιδίου ὁ προφήτης Δαβὶδ ηὔχετο λέγων· ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν χερουβίμιν ἐμφάνηθι, ἐξέγειρον τὴν δυναστείαν σου καὶ ἐλθὲ εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς. καὶ πάλιν· ταχὺ προκαταλαμβανέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοί σου κύριε. καὶ πάλιν· κύριε κλίνον τοὺς οὐρανούς σου καὶ κατάβηθι. καὶ ἄλλως· σὺ κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων πρόσσχες τοῦ ἐπισκέψασθαι πάντα τὰ ἔθνη. διὸ γνῶτε ἔθνη καὶ ἡττάσθε. 14 "Ιδετε Ἰουδαῖοι καὶ πείσθητε δτι τοῦτο τὸ παιδίον ὑμνοῦσιν ἄγγελοι, τούτῳ προσκυνοῦσιν ἀρχάγγελοι, τοῦτο τρέμουσιν ἐξουσίαι, τοῦτο δοξάζουσι δυνάμεις, τούτῳ δουλεύουσι τὰ χερουβίμ, τοῦτο θεολογεῖ τὰ σεραφίμ. τούτῳ δουλεύει ὁ ἥλιος, τούτῳ λειτουργεῖ σελήνη, τούτῳ ὑπακούει τὰ στοιχεῖα, τούτῳ ὑποτάσσονται αἱ πηγαί. τοῦτο τὸ παιδίον ἰδοῦσαι πύλαι ἄδου συνετρίβησαν, πύλαι δὲ οὐράνιοι ἀνεπετάσθησαν, καὶ ἄδης ἴδων ἐτρόμαξε. τοῦτο τὸ παιδίον θάνατον κατήργησε, τὸν διάβολον ἤσχυνε, τὴν κατάραν ἔλυσε, τὴν λύπην κατέπαυσε, τὸν ὄφιν συνέτριψε, τὸ μεσότοιχον διέκοψε, τὸ πονηρὸν χειρόγραφον τῶν ἀμαρτιῶν διέρρηξε, τὴν ἀμαρτίαν ἐπάτησε, τὴν πλάνην κατέλυσε, τὴν κτίσιν ἀνέστησε. τοῦτο τὸ παιδίον τὸν Ἀδὰμ διέσωσε, τὴν Εὔαν ἀνέπλασε, τὰ ἔθνη ἐκάλεσε, τὸν κόσμον ἐφώτισε. 15 Διὸ δεῦτε καὶ ὑμεῖς

φιλόχριστοι καὶ φιλόθεοι. τῇ τοῦ κυρίου καὶ δεσπότου ὑπαντῇ φαιδροὶ πάντες καὶ καθαροὶ ὑπαντήσωμεν, μὴ νομικῶς, ἀλλὰ πνευματικῶς, μὴ γαστρὶ τρυφῶντες, ἀλλὰ πνεύματι σκιρτῶντες, μὴ οἴνῳ μεθύοντες, ἀλλὰ τῷ πνεύματι ζέοντες. οὕτως σήμερον φαιδροὶ φαιδρῶς τὰς λαμπάδας κοσμήσωμεν. οὕτως ὡς υἱὸὶ φωτὸς τοὺς κηροὺς τῷ φωτὶ τῷ ἀληθινῷ Χριστῷ προσαγάγωμεν, διότι φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἔθνῶν τῷ κόσμῳ ἐπέφανε. διὸ ὡς φῶτα ἐκ φωτὸς ὑπὲρ χιόνα ἀναλάμψωμεν, ὑπὲρ γάλα τυρωθέντες, ὑπὲρ λίθον σάπφειρον αὐγασθέντες, ὑπὲρ περιστερὰς ἀσπίλους εἰς οὐρανοὺς ἀναπτάντες, οὕτως ἐν νεφέλαις εἰς θεοῦ ὑπάντησιν ἐξέλθωμεν. 16 Ἀπαντες σήμερον καὶ διὰ παντὸς τὰ τῆς ἑορτῆς βοήσωμεν. μετὰ ἀγγέλων χορεύσωμεν. μετὰ ποιμένων καταυγασθῶμεν. μετὰ μάγων προσκυνήσωμεν. μετὰ τῆς Βηθλεὲμ ἑορτάσωμεν. μετὰ τῆς Σιών ὑπαντήσωμεν. μετὰ τοῦ ναοῦ ἀγιασθῶμεν. μετὰ τῆς παρθένου μεγαλύνοντες ἀγαλλιασθῶμεν. μετὰ Ἰωσήφ προσενέγκωμεν ὡς δύο τρυγόνας τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα. μετὰ Συμεὼν Χριστὸν ἐναγκαλισώμεθα, καὶ μετὰ Ἀννης ἀνθομολογησώμεθα. ὅπως τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν ἐντὸς γενώμεθα χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃ ή δόξα καὶ τὸ κράτος σὺν τῷ πατρὶ καὶ τῷ ἀγίῳ πνεύματι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν.